

REDACTIA
Arad, Deák Ferencz-u. Nr. 20.

ABONAMENTUL
pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor.
pe 6 luni 10 cor.
pe 3 luni 5 cor.
pe o lună 2 cor.
N-ri de Duminică pe an 4 cor.
Pentru România și străinătate pe an
40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

TRIBUNA

ADMINISTRAȚIA
Arad, Deák Ferencz-u. Nr. 20.

INSERȚIUNILE:

pe un an 20 cor.
pe 6 luni 10 cor.
pe 3 luni 5 cor.
pe o lună 2 cor.

Adițiunile, cât și inserțiile -
nu se plătesc în Arad.

Telefon pentru oraș și comitate

Abonatori străinătate nu se primesc

Candidarea dela Pecica.

Zi memorabilă, zi istorică a fost ziua de Vineri, a sărbătorii Schimbării la față, nu numai pentru cercul Pecica ci pentru toți Românii din comitatul Aradului. Căci în această zi după decenii de amănire, de îndoieli și neîncredere în propriile sale forțe poporul român din acest comitat prin șeful său recunoscut, a decretat sărbătorește că rupe cu trecutul, inaugurând o viață nouă, demnă, de poporul nostru și rolul ce trebuie să-l aibă în această țară.

Mișcarea de desrobire de sub jugul amănirii politice din trecut au pornit-o înșiși alegătorii români din cercul Pecichei, iar lor li-s-au alăturat cu entuziasm fruntașii români, primind steagul și pornind lupta sfântă pentru validitatea drepturilor și forței poporului.

Entuziasmul — care a cuprins toate inimile, reunind pe toți Românii în cugete și simțiri în jurul steagului ce s'a arborat în Pecica, ne este o podoabă și o garanție a biruinței într'un apropiat viitor.

Înainte cu Dumnezeu!

In Pecica.

Clubul național român a plecat la 8 ore dimineața din Arad cu motorul spre Pecica.

La 9 ore au sosit în Pecica unde un număr frumos de alegători li-au ieșit întru întâmpinare. Părintele Ștefan Tămășdan salută în puține cuvinte pe cei sosiți. El răspunde Mihail Velici.

Pe vre-o 20 de trăsuri și între accentele muzicii care cânta imnul nostru național „Deșteaptă-te Române”, intrăm în Pecica.

Descindem la biserică unde se începuse deja serviciul religios.

Serviciul divin a fost celebrat de părintele Dr. Dimitrie Barbu.

La priceasnă veneratul protopop al Butenilor Constantin Gurban urcă amvonul și ține o cuvântare bisericească, care face adâncă impresie. Luând citatul evangheliei ce s'a citit: „Sculăți-vă și nu Vă temeți” într'un chip fericit el sădește în suflete credință, le înalță și le face rezistente. Dragostea creștină este firul roșu ce străbate cuvântarea plină de sugestione și însuflețire comunicativă. Regretăm că n-o avem în întregime.

Adunarea electorală.

Nu erau încă nici 2 ore când rinduri rinduri de alegători se vedeau venind spre școala confesională, unde are să se țină adunarea. Mic și mare din Pecica-românească, e îmbrăcat în haină de sărbătoare și vine azi la adunarea românească. Câte-va minute înainte de două ore

sosesc dela ospitala c să a părintelui Ștefan Tămășdan, unde s'a servit prânzul, în frunte cu d-nul Velici, deputatul nostru național Dr. Aurel Vlad, protopopul Constantin Gurban, Dr. Ioan Suciu, Dr. George Popa, Dr. Valer Moldovan, Dr. Lazar Ghebeleş, Sever Bocu, părintele Ștefan Tămășdan, Sava Tămășdan, Octavian Tămășdan. Intrarea lor în sală este salutată cu entuziaste ovații. Îndeosebi Dr. Aurel Vlad este centrul ovațiilor și a interesării poporul. Trece aproape o oră, în care conducătorii fac cunoștința cu fruntașii comunei și în care interval afluența publicului umpluse deja și strada. Câte-va minute înainte de trei se ridică venerabilul părinte Ștefan Tămășdan și deschide adunarea cu următoarele cuvinte:

Domnilor și Fraților! Vă salut din adâncul inimii mele, pe toți cei ce la apelul nostru ați grăbit să vă adunați aici și prin numărul vostru mare să faceți adunarea aceasta atât de importantă. Mă simțesc fericit că cunoscând voi bine scopul întrunirii noastre, ați dat din capul locului dovadă că ideea sfântă ce ne unește pe noi pe toți, veghează neadormită în sufletele voastre. Mă simțesc îndeosebi fericit că dovada asta o dați tocmai în momentul acesta, când suntem onorați de visita șefilor noștri, cari au venit să se convingă dacă nu cumva au perit în voi virtuțile naționale. Sper că voi până în capăt le veți dovedi că virtuțile acestea nu numai că n'au perit, dar ele așteaptă de mult semnul, spre a face mărturie strălucite. După aceste cuvinte, mă grăbesc a ceda locul acestă venerabilului nostru șef, președintelui clubului comitatens român, neînfrântului nostru conducător Mihail Velici, (Trăiască! Trăiască!) pe care-l rog să ne presideze adunarea.

Între entuziaste ovații ocupă Mihail Velici locul presidial și rostește cam următoarele cuvinte:

Vă mulțumesc fraților de manifestatiunea dragostei voastre și a cinstei de care mă învredniciți, când mă chemați la acest loc, deși nu sunt din cercul dumnea-voastră, nu sunt alegător din cercul Pecichei, vîd în această cinste cea mai mare resplădă a străgîințelor mele, recompensă z buciului întregii mele vieți, închinată binelui și măririi neamului meu, pe care cu puteri modeste dar cu credință necovîrșită l-am slujit totdeauna (Aplause prelungite). Arată apoi pe larg scopul întrunirii de azi. Face o privire retrospectivă asupra luptelor noastre naționale, asupra cauzelor cari ne-au îndemnat să intrăm în pasivitate și asupra necesității supreme de a rupe cu trecutul și a inaugura o luptă nouă, în care poporul Român să se unească mic cu mare, spre a respinge primejdiile ce-l amenință cu perire. Am trecut și peste ora unsprezecea — zice oratorul — și a primi și de aci încolo loviturile ce vin tot mai dese și mai cutezătoare, ar însemna lașitate. (Așa-i! Așa-i!) Cinstim țeara aceasta, căci aici sunt oasele strămoșilor noștri, legați de glia asta suntem și nu cerem altceva decât dreptate. Nu urim pe Unguri, nu ațărăm împotriva nimăruia, dar urim rinduelile nemernice, cari se făurisc împotriva noastră și da, ațărăm în contra acestor rindueli. Stavilă vrem să punem porniri de a fi tratați ca heloși, de a fi zilnic bățjocoriți, nedreptățiți, nesocotiți și scoși de sub

scutul legilor. Apărarea noastră, a drepturilor noastre, a vieții noastre, nu o putem condece mai mult dușmanilor noștri, ci vrem să trimitem în Dieta țării, întru apărarea noastră, sânge din sângele nostru, os din osul nostru, cari să simtă palpitarea inimii noastre și să spună în auzul lumii că Românul nu vrea altceva decât întărirea lui și a patriei. (Aplause lungi și entuziaste) Să nu mai fim tot pleasnă la biciul altora, să nu mai fim slugă la dârloagă (Așa-i! Așa-i!) ci stăpâni peste noi și vrerea noastră. S-a umplut paharul suferințelor noastre. Afurisit acela care în minutul acesta nu-și dă mâna și una cu fratele său în suferință nu zice cu poetul.

„Eu sunt frate tu-mi ești frate
În noi doi un suflet bate.”

Și când fiecare Român va zice așa, nici porțile iadului nu ne vor putea birui. (Trăiască! Trăiască!).

În mijlocul nostru se află și iubitul nostru deputat național dl Dr. Aurel Vlad, despre care știți și D-Voastră câtă fală ne-a făcut și cât de bărbătește a luptat, singur azi, pentru drepturile poporului românesc. Îl rog pe dînsul să ne spună câte-va cuvinte. Înainte de asta însă rog pe dl Octavian Tămășdan să împlinească funcția de notar și declar adunarea electorală de deschisă.

Nesfârșite aplause au acoperit cuvintele veneratului șef, care atât de mult este în stima înșiși a țeranilor, cari îl cunosc și știu că dînsul este căpetenia Românească a varmeghiei. Toți se grăbesc să-l felicite în vreme ce într'un tunet de aclamări poporul strigă numele lui Vlad, care merge spre masă și mai la urmă, la dorință unanimă, se urcă pe masă, căci și pîn'aci toate privirile îl căutau pe el, deputatul, idolizat de țeranii Români. Făcându-se liniște, Vlad spune cam următoarele:

Iubiți frați! Dragoste V-am adus și dragoste aflu la voi. Vă mulțumesc fraților pentru semnele iubirii ce-mi arătați. Asta-mi dă putere, îndemn și poruncă să merg tot cu mai multă stăruință înainte pe calea ce am apucat, necunoscând nici un obstacol care să mă facă să dau îndărăt. (Trăiască). Praznic îndoit e azi. Nu numai în biserică ci și praznic național. Azi privirile tuturor Românilor sunt ațintite asupra voastră. Ce vor face Pecicanii? Cum se vor purta ei? Aduce-ne-vor cinste ori rușine? Mărire ori umilire? Așa întrebă azi Românii de pretutindenea. Căci voi sunteți puși înaintea unui mare paș. Aveți să hotărâți nu numai asupra sorții voastre ci asupra sorții tuturor Românilor din țara aceasta. Aveți să ridicați ori să părăsiți fără credință steagul, pe care este scris dreptul nostru la viață, steagul în semnul căruia noi Românii trăim ori murim. Căci ce înseamnă alegerea de deputat? Când alegeți deputat trebuie să știți ce-l chemarea unui deputat și ce chemare are Dieta țării. Chemarea lor este s'aducă legi cari dispun despre viața și despre moartea

voastră. Și cine e chemat să țină în mâinile sale soarta voastră însăș? Doar străinul? Acela care nu Vă cunoaște nici limbă, nici firea, nici scopul, nici dorințele? Eu așa cred că numai un om care este ieșit din însăș rărunchii D-voastră, care Vă înțelege din o privire și ascunzăturile sufletului, care simte așa cum simțiți, vrea așa cum vreți și care are deopotrivă aceleaș dureri pe cari voi le aveți. Aici în cercul D-V. vor fi mai mulți candidați. Un domn cu numele Herczeg Ferencz aspiră la încrederea voastră. Un om pe care nu l-ați văzut, nu v-a văzut, care însă s'ar angaja la sarcina de apărător al D-voastră. Apoi trebuie să Vă întrebați ce voește dânsul, ce program are dânsul? Ei bine, domnul acesta și partidul său, ales prin notarăși și solgăbiraie, nu vreau nici mai mult nici mai puțin de cât ștergerea Românilor de pe fața pământului. Cunosce politica guvernului și a partidului liberal. Cu un guvern, care a zis în Dietă că banul nostru să meargă numai pentru cultura ungurească, și care vrea să ne răpească școlile noastre (Jos cu el! Ticăloșie! Hoție!) susținute de crunta sudoare a poporului Românesc (Peară guvernul! Peară călăul școalelor noastre!) nici când nu putem merge. Mișel și trădător de neam este acel Român care susține acest partid. (Așa-i! Așa-i! Aplauze prelungite). Ce a făcut guvernul acesta? A ridicat plățile solgăbiraelor și notarășilor. Păr'că ei flămânez și nu milioanele cari nici mălaiu n'au. A făcut-o însă pentru-că sbirii aceștia s'au făcut stăpâni pe punga noastră, pe viața noastră. (Așa-i! Așa-i!). Și stăpâni fiind au liferat guvernului deputați și pe cari acesta și-a sprijinit și-si sprijinește puterea și nemerniciile. Și dat a fost să-i resplătească și să-i momască tocmai acum, când țeara e amenințată cu foamete. Acestui guvern votul nostru nu-l putem da și nu-l vom da (Nu! Nu! Bătut de D-zeu să fie cine-l va da!)

Afară de domnul Herczeg Ferencz mai este candidatul kossuthiștilor. Aceștia rău nu ne-au făcut, nu însă pentru-că n'au vrut, ci pentru-că n'au putut.

Aceștia încă-s dușmanii guvernului și știți pentru-ce, pentru-că zic ei că guvernul e prea bun față de noi. (Așa-i treaba? Ați auzit? Jos cu ei!) Ca să mă folosesc de o asemănare, guvernul e ca și cănele care nu latră dar mușcă, kossuthiștii sunt ca și cănele care latră, căni sunt însă amândoi și noi nu vrem între căni să alegem. (Așa-i! Trăiască!). Noi prin urmare voturile noastre nu le putem da decât pentru noi, pentru programul nostru, pentru candidatul nostru național. Spre scopul acesta D-Voastră, aveți să Vă constituiți și să Vă puneți candidat. Să desfășurați steagul partidului național român. (Trăiască! Trăiască!). În jurul acestui steag trebuie să s'adune tot Românul de omenie. Căci pe steagul acesta este scrisă fericirea țării și a poporului românesc. Dacă-l vom părăsi, dacă nu-l vom ridica cu toată puterea sufletului nostru, fălăind măreț și mândru, vom fi spre rușinea nu numai a noastră dar și a fraților noștri de pretutindenea. Când Vă veți duce la urnă să mergeți ca și în biserică, ca și înaintea cuminăcătorei, căci veți mărturisi pentru fericirea voastră și a copiilor vostri. — Ca concluziune a cuvintelor mele, Vă rog să decretați partidul național român în cercul Pecica de constituit și să puneți candidat. (Aplauze îndelungate. Toți grăbesc să-i strângă mâna).

Mihai Velici președinte: Acord cuvântul părintelui Sava Tămășdan.

Sava Tămășdan: Propun să se constituie un comitet electoral permanent de 100 și în comitet pe următorii:

Comitetul electoral permanent.

Ștefan Tămășdan, Dr. Dimitrie Barbu, Sava Tămășdan, Dr. Lazar Ghebeleş, Ștefan Novac Dr. I. Barbura, Dr. Aurel Novac, Efrem Moldovan, Efrem Hedeșan, Ștefan Roja, Vasa Tămășdan, Iuliu Sifnios, Petru Tămășdan, Vasile Ciorogariu, Avram Puta, Ioan Aconi, Petru Dragoș, Teodor Orga, George Puta, Constantin Puta, Efrem Mezei, Mita Cismaș, Ioan Ardelean, Ioan Efticiu, Iosif Iosa, Trăilă Teretean, Vasa Tămășdan, tiner, Mănăilă Barbu, Petru Codoș, Aurel Bodrogian, Vasa Cădariu, Alexandru Sandor, Miloș Ioanovici, Efrem Igrășan, Trifan Igrășan, George Tămășdan, Mita Tămășdan, Efrem Tămășdan, Ioan Tămășdan, Ilie Tămășdan, Nicolae Dragoș cucu, Aron Tămășdan tiner, Aron Tămășdan bătrân, Ștefan Tămășdan tiner, Iancu Mara, Mita Rotariu, Sava Rotariu, Dimitrie Ponta Pontescu, Dimitrie Ponta, George Dragoș, Arcadie Ponta mărgitan, Mănăilă Ponta tălianu, Tanasie Aconi, Constantin Aconi, Lazar Hedeș, Gligoriu Teretean, Mănăilă Teretean, Ioan Teretean, Ioan Novac, Arsa Novac, Ioan Crucean, Iancu Brucean, Iancu Bodrogian, Iancu Orga, Trăilă Tămășdan, Constantin Puta, Mihai Teretean, Axentie Novac, Vichentie Bodrogian, Mitru Iugu, Petru Iugu, George Roja, Constantin Schiop, Filip Chevereșan, Petru Barbu, George Dragoș, Emanuil Caracioni, Remus Juncan, Vasa Roman, Iosif Roman, Ioan Mara, George Bucurovici, Vasa Dragoș Ioan Pădurean, Mănăilă Selegian, Ioan Trif, Ioța Șiculean, George Pontan Drodea, Iancu Imbroane, Teodor Barbu, Mănăilă Cheverean boar, Constantin Vértaciu, Dimitrie Șiclovian maxin, Ponta Steva manea, George Schiop Teodor Imbroane, Vasa Șiclovian, Steva Balaș, Aron Șiclovian, George Crucean, Nicolae Teretean, Demian Hedeșan, Efrem Țigu, Vancu Țigu, George Țigu, Steva Muneranț, George Urcan, George Chevereșan Ioan Schiop.

Mihai Velici președinte: Se primește propunerea părintelui Sava Tămășdan?

Voci: Primim! Primim!

Mihai Velici președinte: Declar partidul național român în cercul Pecichei de constituit. Acord cuvântul d-lui Teodor Orga.

Teodor Orga, țeran fruntaș din Pecica, un om impozant și cu o vervă de orator pe care i-ar putea-o invidia mulți cărturari, spune următoarele:

Fraților! Să-mi dați voia, ca după o chibzuire avută cu mai mulți înși, să recomand eu persoana candidatului. Eu recomand de candidat pe dl Dr. **George Popa** (Minute întregi ține aclamațiunea) Stați fraților — continuă Orga — căci dacă vi-l-am propus, vreau să Vă și spun cine este Dr. George Popa. Numai o singură faptă de a lui vreau să Vă amintesc.

Când acum sunt trei ani a fost alegerea de episcop, Dr. George Popa, care era deputat în Sinod, se știa că are să voteze cu candidatul agreat de popor și nu cu cel agreat de guvern. Atunci fișpanul l'a chemat la sine pe solgăbirul său — Dr. George Popa era p'atunci solgăbirul în Arad — și i-a zis că trebuie să voteze cu candidatul guvernului. Dr. George Popa i-a răspuns însă — Imi pare rău, dar n'o pot face. Eu mi-am dat cuvântul, și cuvântul meu lege este.

— Bine, a zis fișpanul, dacă ți-ai dat cuvântul nu pot cere să nu ți-l ții, dar ca să te abții dela vot, asta o pot cere, ba chiar și porunci.

Răspunsul lui Dr. Popa a fost că a doua-zi și-a trimis abdicarea din postul său de solgăbiru (Aplauze îndelungate).

Mihai Velici: Văzând insuflețirea unanimă declar pe Dr. George Popa de candidat de deputat al partidului național român și rog prin o comisie să fie adus dl Popa în adunare, ca să-i oferim candidatura.

Se aclamă în comisie: Dr. Dimitrie Barbu, Teodor Orga și Ștefan Roja.

Președintele suspende ședința. Comisiunea pleacă după candidat. Se face un spalier printre mulțime care așteaptă nerăbdătoare. Peste câte-va minute sosește comisiunea cu candidatul. Insuflețirea ajunge la apogeu.

Ajunși la masa presidială, președintele Mihai Velici, cu glas tremurător de emoțiune îi adresează următoarea alocuțiune:

D-le Doctor! Privește acest popor. Cu insuflețire el a venit să-ți ofere D-Tale cea mai mare cinste ce pe un muritor îl poate ajunge: încrederea sa. El îți oferă D-Tale steagul, pe care s'erbătorește îți promite că-l va urma. Ia în mână acest steag și bine grijește de el, nu numai a lor dar și a D-Tale răspundere e, răspundere mare, ca cinste și nu rușine să-l aduceți. Prin mine Te roagă acest popor să-l primești în mână și din mână numai mort să-l dai.

Dr. George Popa emoționat de momentul în adevăr sublim, răspunde următoarele:

Stimați alegători! Iubiți frați! Hotărîrea D-voastră, comunicată prin graiul mult iubitului nostru președinte, mă frapază și mă surprinde. Nu mi-a trecut nici prin gând ca o cinste atât de mare pe care nu pot să cred nici pe departe ca-si fi meritat-o, mă va ajunge tocmai acum pe mine. N-am venit în mijlocul d-voastră să cerc măririi deșarte. Am venit ca simplu gregar și am crezut totdeauna că sunt abea la începutul jertfelor ce fie-care fiu credincios dator e s'aducă pe altarul neamului său. Și când scrutez mobilul ce v-a îndemnat să mă distingeți pe mine cu cinste atât de mare și neașteptată, nu aflu altă explicare pentru aceasta hotărîre decât în faptul că n'ați căutat persoana ci principiul, idea mare a neamului nostru, în fața căreia persoana intră în adevăr în al doilea și secundar plan. Așa fiind, eu cred că e și de datorința mea să primesc steagul ce mi-l-ați oferit (Trăiască! Trăiască) și să fac din capul locului confesia că-l voi păzi cu cinste și curățenie și pre cum m'a conjurat domnul președinte, din mână numai mort îl voi da.

Trece apoi la expunerea programului său, pe care-l desfășoră pe larg și pe care noi numai în liniamente generale ni-l-am putut însemna.

Baza programului său este iubirea de neam și de patrie.

Iubirea de neam se concretizează în senzul: sunt Român și ca Român, vreau să trăiesc și să mor. (Trăiască! Trăiască!).

Din iubirea de patrie deriv dezideratul, că stau pe baza legilor țării.

Vorbind despre legi, trebuie să mă opresc pe larg la legea fundamentală despre așa numită egala îndreptățire a naționalităților, în care sunt depuse garanțiile drepturilor vieții noastre ca Români, regulându-ne poziția de drept public între cadrele țării noastre.

Legea aceasta azi batjocorită și nesocotită, cu toate că ea a fost sancționată de Domnitorul nostru care e încă în viață, voi pretinde cu toată hotărîrea să fie executată și principiile ei lărgite.

Însiră toate nedreptățile câte li-s'au făcut Românilor de când s'a adus aceasta lege care dela început n'a fost executată. Arată cum legea prescrie ca oficianții să fie în ținuturile românești Români, și la tot cazul dacă și nu sunt Români să știe vorbi

limba românească. Dar așa este? Care din d-voastră n'ați pățit-o — întreabă oratorul — că mergând cu treburi pela judecătorii nu v'ați putut înțelege cu judecătorii? De obicei slujitorii, — căci în clasa aceasta totuși suntem reprezentați cu un oare care procent, — sunt aceia cari mijlocesc înțelegerea între judecător și cetățean. Și apoi de aci câte neajunsuri. Nepricepându-ți limba nu-ți poate face nici dreptate. Ești mênat dela Ana la Caiafa. Unde mai pui speșele ce trebuie să le poarte cetățeanul Român plătind tâlmacii care mijlocește înțelegerea?

Tot legea aceasta zice că pe speșele statului să se ridice școlii pe seama naționațităților în care să se propună în limba lor. Guvernul nu numai că n-o face aceasta, dar și în școlile susținute din crunta sudoare a poporului nostru vrea să se facă stăpân și să șteargă limba românească (Rușine! Jos cu el!) Nu ne lasă nouă alt drept, numai să plătim. Răsboi a declarat limbii noastre și pe copii noștri vrea să-i lipsească de cultură și să-i facă schilavi. Ați auzit și d-voastră despre noul proiect de lege al lui Berzeviczy. (Călăul! Satrapul! Peară! Jos cu el!). Eu voi lupta din rășputeri ca proiectul acesta să nu devină lege.

Trecând mai departe la guvernare vorbeste pe larg despre legea electorală. Arată cum și aci guvernul va cerca să ne despoale și de dreptul electoral în loc să-l lărgească. Eu voi lupta ca fie-care cetățean trecut de 20 ani să aibă drept de vot.

Cu privire la autonomia comitatelor, voi lupta ca aceea să rămână neștirbită și ca și în privința aceasta să se respecte legea de naționalități care zice expres că în comitatele românești să se pună și fișpanii Români, nu numai panduri ca și pân'aci.

O adevărată boală este în patria noastră — zice oratorul, — că așa zicând și pasul ce-l faci, bine trebuie să grijești, ca să nu-l plătești cu gloabe. Dacă-ți ese un porc pe drum — gloabă, dacă tragi cu trăsura la dreapta și nu la stânga — gloabă, zeci și sute de titluri sunt, pentru cari cetățeanul e pus la discreția funcționarilor, cari îl trag și pielea dacă așa voesc.

Voi lupta pentru o administrație cinstită, funcționarii să nu fie numai corteși ai guvernului ci să aibă dragoste cătră popor, pe care să-l slujască nu să-l stăpânească. Dreptul de candidare al fișpanilor și al fibraelor, drept ilegal și rușinos voi pretinde să se șteargă, căci de aci se nasc cele mai multe rele și vărsări de sânge chiar, când poporul se vede înșelat și cu drepturile sale eludate.

Voi cere regularea prin lege a intrunirilor. Este o rușine pentru o țeară, care se numește liberală că acest cardinal drept al cetățeanului nu este codificat. Arată abuzurile ce se fac cu acest drept. Amintește despre disolvarea partidului național.

Trece la justiție. Arată cât de scumpă și greoale e justiția. Câte timbre, câte cheltueli și formalități. Și cât barbarism s'a mai păstrat până în zilele noastre. În alte țări de mult s'a adus lege că locuința și mobilele să nu se poată vinde la licitație. La noi să iau și pierinele de sub cap și ușile din țtfini, cetățeanului.

Cu privire la dări vorbește pe larg, despre risipa ce face guvernul cu banii publici. Va cere darea progresivă.

Desfășură un detaliat program economic arată cum Românii sunt preterați și aci, n'au reuniuni economice, agricole, căci gu-

vernul numai pe seama Săcuilor acordă rașvori, mășini, sămințe, etc. Erarul dă în arindă averile la proprietarii mari, ca poporul să ajungă din a doua mână la pământ.

Cu privire la miliție va solicita serviciul de doi ani. Pe timpul de vară, când familiile au lipsă de brațele muncitoare și câștigătoare, tinerii să fie absolvați din serviciu.

Toate aceste oratorul le desfășură pe larg, stîrnind dese intreruperi de aprobare.

Termină apoi asigurându-i pe alegători, că toată puterea tinereții sale o va pune în slujba binelui și a fericirii lor, în slujba neamului românesc.

Vorbirea frumoasă care a făcut adencă impresie asupra alegătorilor a fost rășplătită cu entuziaste ovații. Minute întregi a fost candidatul aplaudat și felicitat de cei-ce ajungeau să-i strângă mâna.

A luat apoi cuvântul iar venerabilul protop C. Gurban. Dulce și pe înțelesul tuturor, cum numai un meșter al cuvântului ca părintele Gurban știe s-o facă, el sfătuiește ca un bun părinte, să pună umăr la umăr, căci scăparea numai în unire rezidă. Mergeți și la frații voștri unguri și spuneți-le așa: pân'acum am ținut tot noi cu voi, acum de astă-dată mai țineți și voi cu noi. Mai presus de toate însă, voi una și nedespărțiți să fiți și atunci biruința este sigură.

A urmat cel din urmă orator care a și dus și însuflețirea la culme. Formal a aprins pasiunile Dr. Ioan Suciului pe care nu-l vor uita Pecicanii nici odată. E slabă litera și nu poate reproduce nici icoana palidă a cuvântului spus. Lipsește viața din ea, duhul ce pune în vibrare toți nervii, întreg sufletul. Regretăm că numai frânturi și și aceste slabe, am putut prinde din cuvântarea aceasta, cu care s'a încheiat ziua aceasta în tot chipul frumoasă și neuitată. Dr. Suciul a zis cam următoarele:

Iubiți frați! Nu fraze goale vi s'au spus, că azi privirile întregii Românii sunt așintite spre voi. Aduceți-vă aminte când Vlad a fost ales în Dobra, cum inimile voastre au tresărit de bucurie și mândrie, că Românii de acolo s'au purtat atât de brav. Așa azi Dobrenii și ca și ei Românii de pretutindeni cu suflare suspendată pândesc cum Vă veți purta voi. Și bine să băgați de seamă, ca nu cumva fața altor Români să roșească pentru faptele voastre. (Aplauze prelungite). Cinstea neamului întreg cere azi dela voi să fiți bărbați, să faceți ca fiecare Român să stea cu fruntea ridicată.

Trei-zeci de ani am stat noi cu mâinile în șin, doar ne-am tîrîit rugându-ne să ni-se arunce și nouă câte o fărmitură. An de an însă tot mai puțin am căpătat iar acum ni-se spune verde că nu mai căpătăm nimic. Ba și ce-l al nostru ni-se răpește. Acum și-au pus în gând școala să ne-o pângărească. La vestea asta însă a tresărit un neam întreg. D'apoi de ce zac oasele strămoșilor noștri sub cele dîmburi, ca noi să nu ne aducem aminte de ele și să uităm de moștenirea ce ei ne-au lăsat? (Aplauze prelungite). În fața lumii mari să strigăm că în mijlocul Europei se sugrumă un popor. Că în veacul al XX-lea se sbate un popor în sudori de moarte, neajutat de nimeni, părăsit de toți. În Dietă, de unde vorba merge în lumea largă să o spună deputații noștri ce se întâmplă cu noi în umbră. Așa trebuie să începem apărarea. Unul, doi, zece, toți cei din Pecica nu pot învinge lumea. Dar cumoașteți voi povestea stropului de apă. Cum s'a adunat strop cu strop și s'a făcut val, din val puvoi, din puvoi riu, din riu mare de apă, care apoi rupe și prăvălește toate obstacolele ce i-se pun în cale. Stropii sunteți fiecare și unindu-vă veți fi riu, revărsându-se în marea neamului românesc, care va rostogoli totul ce cutează a i-se pune în cale. (Aplauze prelungite). Bine să grijiți însă ca nici unul din voi să nu cadă în ispită. Căci pe cum într'un pahar de apă dacă va cădea un strop de cerneală, apa întregă își

schimbă culoarea, așa cei-ce vor rătăci dintre voi strop de cerneală va fi întunecând numele vostru ca și cum se întunecă apa în pahar. Și cu cât mai mulți stropi vor fi, cu atât mai puțin se va crede că e apă. (Aplauze prelungite). Dacă însă Vă veți purta ca bărbați, lăudat va fi numele vostru și cu cinste se va pomeni în tot locul numele vostru de Pecicanii. Fiți deci treji și cuminiți. Căci ademenirea, viclenia s'apropie cu dulceața. Pe unul care e dator îl cheamă la bancă, care e bețiv i-se dă de beut, care e lacom i-se aruncă grăunte. Și vor fi și de aceia cari vor zice în gândul lor așa: d'apoi de ce să nu primesc bani, că Românul și așa nu ajunge la nimic, ce-l în mână nu-l minciună, și cu cinste voi rămânea. Întrebați-l pe unul ca acesta așa: dar nevasta ta dacă primește bani de cinste-e? (Aplauze nesfârșite).

Arată cum dacă nu vom lupta cu cea din urmă energie vom ajunge ca și Românii din părțile Bichișului cari și azi se mai numesc Români, dar limba nu o mai au. Val de ei, nu-s în mormiți dar de mult s'au înmormântat. (Aplauze).

Termină conjurându-i să pună umăr la umăr. Mergând acasă vestiți și pe cei-ce n-au fost azi aici. Pe cum a zis Christos Vă zic eu vouă: mergeți și vestiți toate neamurile. Și nu vreau să mă aseamăn cu Christos, dar Vă aseamăn pe voi cu apostolii, duceți cuvintele acestea mântuitoare din casă în casă. (Aplauze nesfârșite).

La Curtici.

Eri în 21 I. C. și-a ținut candidatul partidului național român dl Dr. G. Popa vorbirea de program în mijlocul a peste 2 mii de poporenți din Curtici.

Sosind dl candidat de deputat eri la 12 ore cu trenul dela Arad însoțit fiind de dl deputat al Dobrei Dr. Aurel Vlad, Dr. Ioan Suciul, (Arad) Dr. Lazar Ghebeleş, Sava Tămășdan, preot și Octavian Tămășdan (Pecica) la gară a fost întâmpinat de banderiu și o mulțime de popor cu muzica.

Ajungând apoi la locul destinat unde a luat cuvântul fruntașul din Curtici Cornel Mladin, comerciant, adresând câte-va cuvinte calde alegătorilor Curticeni și spunându-le că e de 20 ani comerciant în Curtici dar vorbă românească încă nu a auzit să vorbească vre-un deputat, ci acuma se simte fericit că poate să audă dela doritul poporului din Pecica și al nostru din Curtici, vă îndemn și eu la luptă și vă rog acum ca cu liniște să ascuți pe domni, cari Vă vor vorbi. Ia cuvântul dl deputat al Dobrei dl Dr. Aurel Vlad.

Atât d-sa, cât și d-nii Dr. Suciul Dr. George Popa, Sava Ș. Demian tipograf și dl Ursu candidat de avocat au vorbit la inimă alegătorilor adunați, pe cari i-au îndemnat la luptă aprigă, perseverentă pentru a duce la izbândă steagul desfășurat al activității române.

Cuvintele oratorilor au produs mare însuflețire și aclamări de atâtea ori, de câte ori se făcea apel la stringerea rîndurilor în falangă neînfrângibilă, cu frenezie strigăte de să trăiască conducătorii noștri, să trăiască ablegatul nostru.

La Macea.

Aici asemenea i-s'a făcut dlui candidat național român o primire splendidă. La marginea comunei Curtici se vedeau deja de departe hainele albe ale călăreților. Fiind zi de Duminecă au luat tot satul parte.

Afară de dl candidat, care și-a ținut și-aici vorbirea de program, fiind des aplaudat, au mai vorbit dl deputat al Dobrei Aurel Vlad, Dr. I. Suciul, Octavian Tămășdan, cleric absl. Sava Ș. Demian, tipograf, și preotul L. Raș. Cuvântul evanghelic pentru cauza română reînviată a găsit loc în inimile alegătorilor. Raport special vom da în alt număr al foii noastre.

O țară binecuvântată.

(*) Seceta care bântue împrejurul tuturor țărilor din prejurul nostru a făcut pagube mari și în România. I-a lovit mai ales pe țăranii cari cresc vite, căci la câmpie prin Maiu deja se isprăvise iarba.

Ce a făcut însă guvernul M. Sale Regelui Carol I? Pentru a scăpa țara de cataclismă și pe țăranii de sărăcie și chiar perire, a dat ordin prefectilor (cum sunt fișpanii la noi) din județele de munte, unde s'a făcut fân, ca fânul de prisos să-l adune și să-l trimită pe calea ferată în acelea părți ale țării unde se simte trebuința... S'a ajuns ast-fel d'odată două lucruri bune: cei cari au avut fân l'au putut vinde fără a mai merge să peardă vremea prin oraș ori a fi la bunul plac al negustorilor străini cari cumpără ieftin și vând scump, — ear cei în lipsă au căpătat fân pe așteptare. E neșpus de mare binele ce s'a făcut ast-fel.

Seceta a urmat însă și în România, și peste vară, așa că în unele părți nu s'a făcut porumb, în cât bieții țăranii fără purtarea de grijă a guvernului ar fi ajuns în cea mai neagră mizerie. Unde e sărăcie adică și lipsă, se știe, câștigă cămătarul neomenoș, precum și negustorii fără suflet.

Ministrul M. Sale Regelui Carol I. au luat însă măsuri ca sătenii lipsiți să fie puși la adăpostul ori-ce speculatori.

Eată adică circulara ce s'a trimis de ministrul afacerilor din lăuntru tuturor prefectilor:

«Aflăm că speculatorii și cămătarul de prin sate, profită de nenorocirile cauzate de secetă, spre a întreprinde exploatarea populațiilor lipsite de porumb. Ei le procură sau porumb cu prețuri exorbitante, sau bani cu dobânzi nemăsurate de mari, așa în cât locuitorii, spre a scăpa de foamete, se ruinează și-și robesc munca pe un timp îndelungat.

Spre a preveni această neomenoasă exploatare, vă rugăm să aduceți la cunoștința obștească că guvernul a luat măsuri ca sătenii să poată găsi prin băncile po-

ulare mijloacele de a cumpăra pe credit și în condițiunile cele mai lesnicioase porumbul de care au nevoie.

În același timp, vă rugăm să supraveghiați de aproape uneltirile speculatorilor ce s'au răspândit prin sate, fie spre a profita de lipsa de porumb, fie spre a cumpăra pe nimic vitele sătenilor îngrijați de lipsa de nutreț.

Precum știți, guvernul a luat măsuri și în ceea-ce privește lipsa nutrețului. Dacă acei speculatori ar fi persoane străine de localitate, vă rugăm să ne preveniți de prezența lor în fie-care caz, spre a decide asupra măsurilor de luat în ceea-ce îi privește».

Ce s'a făcut însă în Țeara-Ungurească, în privința asta?!... Citirăm că în ajunul închiderii Dietei ministrul Tallián vorbind de urmările secetei, a dat sfat celor-ce au nutreț pentru vite să facă economie, să nu facă pradă, că strîșind cu nutrețul, ar cumpăra și nu vor avea de unde ori că vor trebui să dea preț mare... De cei-ce nu au de loc, nu prea-i pasă ministrului, după-cum nu știm să se fi luat măsuri în privința nenorociților săteni cari nu au nici ei ce să mănânce, — așa că prin unele părți ale țării s'a și ivit foame-tea, cum de patru-zeci de ani nu s'a mai pomenit.

Țeară fericită însă!... Miniștri nu se amestecă în daraverile cetățenilor, ci-i lasă pe fie-care să facă ce-o vrea. Țăranii pot să peară de foame ori s'ajungă în ghiarele cămătarilor, căci, la urma urmelor ar fi în-contra principiului de libertate ca guvernul să supravegheze și să se amestece în daraverile cămătarilor și a negustorilor ovrei, cetățeni liberi și ei, în țeară liberă...

Incumbă însă băncilor române datoria să sară la mijloc și să ușureze înspăimântătoarea stare a țăranilor noștri. Și anume: nu numai împrumutând bani cu dobândă mai mică, ci procurând ele porumb în cantități mari și cu preț mai scăzut... Resleși, țăranii nu pot să se ajute, ei nu știu de piețele mari, de marfă cumpărată din mâna întâia; având însă o bancă la spate, ei se pot întovărăși și scăpa ast-fel de a fi înse-

lați de negustorii de grâne răpitori, cari se vorbesc între densesi, croind prețurile după-cum le vine la socoteală.

În România guvernul a oprit vânzarea în străinătate a porumbului. De ce? Toc-mai pentru-ca să împedice astfel urcarea prețului, urcare din care azi numai marul proprietarii și negustorii de grâne ar câștiga.

Guvernul Țării Ungurești ar trebui să facă însă mai mult: nu numai să oprească vânzarea pentru străinătate, carea adesea se face numai pe hârtie, anume pentru a urca prețurile, ci să înlesnească intrarea în țară a porumbului din America și alte părți, să îndrăpteze chiar rugăre băncilor să înlesnească țăranilor a cumpăra porumbul, dacă domnilor fișpanii le-ar fi cu greutate să poarte și această grijă...

Nu va face-o însă. Pentru-că îi este frică de Ovrei cari țin în stăpânire comerțul țării și cari tocmai cu prilegiul acestui an rău o să câștige mai mult... Ear de cumva ar fi luat la răspundere că a lăsat pe săracii pradă negustorilor lacomi și fără suflet, se va desvinovăți zicând că a respectat... libertatea comerțului!..

Și să se mai plângă cineva că stăpânirea din Budapesta nu cinstește legile!

Din Casa Magnaților.

— Sedința dela 17 August. —

Mercurii înainte de amiază s'a întrunit și Casa Magnaților, după ce sesiunea parlamentară a fost închisă, ca să resolve chestiile trecute deja prin dietă, precum proiectul pentru ridicarea listei civile, pentru budgetul statului și o grămadă de alte afaceri mai mici toate astea într'o singură ședință, în câte-va oare! Și este caracteristic pentru acest corp legislativ maghiar și în general pentru felul cum se creează legile în Ungaria, cu câtă conștientiositate și interes se resolvă în casa seniorilor maghiari și cele mai importante chestii. Mai ales interes a deșteptat în magnați chestia comunității economice cu Austria. Conte Széchenyi

TELEGRAMA.

FARZĂ ÎN TREI ACTE

DE
ORIGINAL.

ACTUL II.

Scena I.

(Redacția cunoscută, ca în actul I, scena II. Băileanu scrie la masa lungă din mijloc).

Băileanu. (Sună clopoțelul. Vine băiatul de tipografie). Ai dus scrisoarea la domnul prim-redactor?

Băiatul. (Cu scrisoarea în mână). Nu-i acasă, mă rog. A zis servitoarea că doamna a plecat...

Băileanu. (Repede și răstit): Ce am eu cu doamna?

Băiatul. Așa a zis, că a plecat doamna la o rudă...

Băileanu. (Moros): Daa! știu și....

Băiatul. Și domnul n'a mai venit acasă de când s'a dus cu Dumneaei. (Pune scrisoarea pe masă).

Băileanu. (Meditativ): Du-te! (Băiatul iese). Ce dracu-i de făcut?... (Se scoală dela masă, pune condeiul după ureche). De seară e demonstrație „patriotică“ pentru candidatul guvernului... am aflat că vreau să facă foc bengal cu

gazeta noastră, în piață, — ca florentinii odinioară cu cărțile lui Boccaccio... Și pe (ironic): Domnul prim-redactor, — ia-l de unde nu-l! (Pausă. Se plimbă): Ne vor sparge ferestrele și poate vor încerca să facă vandalism prin tipografie... Trebuie să ne pregătim de apărare, să ne angajăm și noi „garda civică“. (Se plimbă nervos): S'apoi eu să le fac pe toate? (Pausă): Și în urmă a cui e gloria?... Dar în definitiv, dacă aș porni eu prin mahala cine ar încheia gazeta?... Cine face revisia? S'apoi... (Intră dr. Strajnicu).

Băileanu. Bine că vii domnule Doctor. Ai auzit?

Strajnicu. Las' că-i bine? Am mai văzut noi rățoiești de ale tărăturei suverane. Cănele care latră nu mușcă.

Băileanu. Dar uită d-le Dortor, Raileanu nu-i acasă.....

Strajnicu. (Aspru): Iară nu-i acasă? Tot atunci îl duce dracu și pe el, când ar fi mai ales de trebuință să stea acasă Unde la mama focului îl dus? (Cu indignare): Hoo! (Face din cap).

Băileanu. La Sa, cu cucoana.

Strajnicu. Iară cu cucoana! Hoo... Depeșează-i să vină! (Pausă. Băileanu se așază la masă și scrie. Sarajnicu ia o gazetă și o desface). S'acela bărbat! Tot cu cucoana și iar cucoana! Parc'ar fi legat de fusta ei, ... (Cetește gazete).

Băileanu. (Cetește telegrama:

Răileanu Sat.

De seară demonstrație turbulentă vino.

Băileanu.

Strajnicu. Ai fi putut să-l și drăcuesți un pic

Băileanu. (Zimbând): Șeful, domnule Doctor șeful. (Sună clopoțelul).

Băiatul. (Intră): Poștiți!

Băileanu. Dă telegrama asta la poștă, nu mai decăt. Băiatul pleacă).

Strajnicu. Mai e mult până să fie gata ziarul?

Băileanu. Așa peste un cias.

Strajnicu. Salutare! (Pleacă).

Băileanu. Vă salut, domnule Doctor. (Cetește corecturi. Bombănește). Numai corecturile de n'ar fi pe lumea asta! (Bombănește). Mai bucuros aș face o poezie de dragoste și trei epigrame. (Bombănește)... Gata! (Sună clopoțelul. Vine băiatul). Gata revisia! Puneți la mașina forma.

Băiatul. Da mă rog, forma întâia e gata. (Pleacă).

Băileanu. Cât e ciasul? (Scoate din buzunar). Ce, numai 11? Nu se poate. (Îl duce la ureche). Servus brezina! S'a oprit. La spălătoareasă cu el. (Pausă): Adințoară a tras clopotul. Sunt 12. Să plec... A!... Nu, să scriu Dulcineei apărute de curând pe orizontul tineretelor mele!... Mai știe și dracu! (Cu ironie): Am noroc... Bine că nu joc cărți, că m'ar lua Han-Tătaru!... (Se scotocește prin buzunar scoate o scrisoare, o desface și cetește, zimbând): „Lucafărul vieții mele!... Auzi, eu lucafăr! Și mi-am luat leașa pe trei luni înainte. Nu pot să-i duc la „rendez-vous“ nici un trandafir sau buchet de vioreie, cum s'ar cuveni. Dar în fine... (Cetește) „Am înțeles că d-ta ești poetul gazetei“ Poet? (Stă puțin): De sigur! Eu sunt de toate de ce

Imre a fost primul orator, care a accentuat cu mare efect necesitatea dezvoltării industriei indigene, deoarece numai dela acest ram se poate spera înăvuierea populației ungare. A declarat că nu este aderent al separațiunii intereselor economice ale Austro-Ungariei, deoarece în cazul acesta fabricanții cehi și austriaci s'ar stabili în țeară amenințând aici superioritatea economică a țării. După contele Széchenyi a vorbit br. Pronay Dezső, care este reprezentatul opoziției în Casa Magnaților, pledând pentru teritoriul vamal independent, zicând că din punct de vedere economic și social Ungaria e a Maghiarilor. Străinilor ar trebui să li se facă imposibilă cumpărarea de moșii în Ungaria și pentru înființarea de fabrici ar trebui puse condițiuni foarte aspre.

Din străinătate.

Un pretins acord între guvernul român și Patriarhie. Un ziar din Capitală, cu serviciu telegrafic particular, primește o depeșă după care Politische Correspondenz din Viena este informată din Constantinopol că e pe cale de a se stabili un acord între guvernul român și Patriarhie.

S'ar fi propus, adică de guvernul român Patriarhiei, în mod indirect, ca să i cedeze școlile întemeiate până acum în Macedonia, alipindu-le la școlile grecești. Aceste școli ar fi subvenționate de guvernul român cu condiție ca unde trăesc Aromânii, școlile să aibă și câte profesor aromân.

Patriarhul ar fi dispus, astfel, să acorde Aromânilor dreptul de a auzi în bisericile lor, liturgia în limba aromână și să aibă la Patriarhie reprezentanții lor bisericesti.

Pentru aceasta guvernul român va acorda o subvenție Patriarhatului.

Aceasta este informația. Coprinsul ei ni se pare cu neputință a fi adevărat.

Cum? ar fi oare cu putință ca o muncă de patru-zeci de ani, și atâtea mi-

lioane cheltuite de guvernul României pentru școlile din Macedonia, să țintească la înșenuncherea în fața Grecilor? E de închipuit ca să se fi dus patru decenii o luptă atât de costisitoare contra Grecilor, pentru ca să sfârșim prin a da plocon școlile întemeiate cu atâtea jertfe și, pe deasupra să le mai dăm, grecilor, și subvenții?

E cu neputință aceasta și nu credem că vre-un guvern ar avea curajul să înfrunte consecințele unui asemenea act. De aceea ne place să credem ca informația ziarului vienez este cu desăvârșire falsă.

Conflictul Turco-american. Americanii se plâng că Turcia nu tratează pe supușii americani la fel cu supușii altor puteri.

Turcii arată că se bucură de-o situație privilegiată numai supușii acelor puteri, cari au luat parte la tratatul de Paris și Berlin, cari tratate au înțit capitulațiile păcii dela Karlowitz. Americanii n'au luat parte la acele tratate, pe o parte, iar pe de alta nici nu e vorba de cetățeni americani, cari ar petrece în Turcia ci de Armeni turcești, cari s'au făcut supuși americani și se folosesc de această calitate pentru a lucra împotriva imperiului, fără teamă de pedeapsă. După legile turcești nici un supus otoman nu poate să se lepede de supușii fără autorizația Sultanului; deci ori-ce supus turc, chiar de-ar fi devenit cetățean american întorcându-se în Turcia, trebuie să fie privit ca turc. Iată de ce Ungaria nu încetează pe supușii turci, decât după ce se convinge că nu au imobile în Turcia, nici procese nici legături de înrudire, deci dacă e lucru vădit că rupe ori-ce legături cu Turcia. Pe lângă asta se pune clauza că dacă se va întoarce în Turcia, nu are drept a se considera ca supus Unguresc. Tot așa se urmează în mai toate statele europene. „Național Zeitung“ asigură că mulți Armeni, după ce se fac cetățeni ai Statelor-Unite, și se imbibă de idei republicane, se întorc în Turcia să lucreze pentru emanciparea Armeniei și ruperea ei de Turcia. Acești „Aziați americani“ sunt cauza neînțelegerilor dintre Statele-Unite și Turcia. Mai rău „Kölnische Zeitung“ asigură că în școlile americane din Turcia asiatică se face propagandă revolverului contra oamenilor de stat ai Turciei. Se crede că guvernul american face demonstrație pentru a plăcea alegătorilor, cari sunt foarte mult sub influența misionarilor, ale căror școli din Asia mică, sunt în joc.

Răsboiul ruso-japonez.

La propunerea împăratului japonez făcută prin generalisimul Oyama comandantului de forț Stoessel pentru permiterea părăsirii orașului din partea populațiunii civile și a tuturor ne-combanților, precum și cu privire la capitularea orașului pentru a evita o vârsare de sânge zădărnice și fără scop din ambele părți, Stoessel a respuns scurt și respicat refuzând ambele propuneri ale Micadului. Astfel Japonezii două ore după refuzul comandantului de fort au început năvala de astă-dată cu o înverșunare turbată cum nu s'a mai pomenit până în ziua de azi la asediu. poate numai asediarea Ierusalimului, a Magdeburgului, și asalturile repetite nebune ale Românilor la Plevița se pot compara cu evenimentele cari se petrec în aceste momente în jurul Port-Arthurului. După ce refuzul a fost adus și la cunoștința împăratului, acesta numai decât a dat ordin, ca orașul până la 23 August să fie negreșit în mâinile Japonezilor. Privirile întregii lumi sunt ațintite acum asupra acest punct al pământului unde curajul întrepid însoțit de un dispreț de moarte fără seamăn voește să dovedească, că fortăreața, considerată de cea mai tare pe pământ, nu este inexpugnabilă.

Starea internă a Japoniei.

Dintr'un raport din Tokio al biuroului Reuter, reproduc pe Național Zeitung.

Cel mai izbitor fenomen este că partidele politice și ziarele lor se obțin dela izbucnirea războiului dela ori-ce discuție politică ce ar putea face impresia că ar domni discordie înăuntrul Japoniei. Cu aceasta nu se poate zice că politica guvernului e aprobată în general și corespondentul lui Reuter e convins că îndată după trecerea pericolului războiului se vor ridica critici, între altele în ce privește condițiunile împrumutului contractat la Londra și New-York, a taxelor vamale etc.

Japonezii sunt firm convinși că vor ieși învingători din războiu. Ei spun că însăși cavaleria lor, cea mai slabă parte a armatei lor, e superioară cazacilor, cu toată fama pe care o au aceștia în lume.

Situația financiară a Japoniei e considerată ca fiind mai favorabilă de cum se aștepta lumea. Chieluelile războiului au fost până acum mai mici de cum se prevăzuse. Ele s'au urcat numai la $\frac{1}{3}$ din evaluări. Comerțul cu străinătatea

vref și ce se cere. Numai capitalist nu. Ah, ce păcat!! (Cetește): „Și cine-va mi-a spus că eu aș fi „ochi albastru“ cântați în Nr...“ Se poate? Eu nu m'am gândit la așa ceva... Dar în fine... (Se deschide ușa. Pune repede în buzunar scrisoarea).

Răileanu. (Intră vesel): Bun găsit! Ce-i p'aici?

Băileanu. (Surprins) Ați...

Răileanu. Da, da! Nici o grige. Avem noi ac de cojocul lor. Numai înainte! Ce e mai proaspăt??

Băileanu. Ultimele știri anunță scrisoarea (Se pipăie la buzunar...)

Răileanu. Ce scrisoare?

Băileanu. (Reculegându-se): Nimic... deosebit...

Răileanu. Aa, — bine. Foaia e gata, va să zică?

Băileanu. Incheiată. Să tipărește forma a doua.

Răileanu. Atunci e bine. Haidem la un „Pilsen“. Azi noapte am făcut-o lată. Să mă dreg.

Băileanu. Ei, va să zică nu numai noi, flăcăii. (A parte) Am să-l înhaț cu o anticipație!

Răileanu. Sunt veduv de paie... Și, în sfârșit, — homo sum. (Ies.)

Scena II.

(Casa lui Ciubucovic, o odaie cu masă, canapea, etc. la mijloc loc liber.)

Elvira. (Cu ochii plânși. Cu telegrama în mână. Șade pe canapea. Iși frământă buzele. Din ce în ce mai neliniștită, mai agitată. Se ridică violent și pornește prin odaie. Se oprește.) Aaaa... (Pune mâna pe piept. Pornește iarăși. Se oprește în mijlocul odăiei.) Nu-i dela el telegrama! (Se lasă pe canapea; telegrama îi cade din mână. O cuprind accesuri nervoase.) Matildo! Matildo!! (Iși acopere fața și plânge cu suhă).

Veta. (Intră în neștire). Am trimis telegrama...

Elvira. (Aspru). La dracu!

Veta. (A parte) Aoleo? Ce-o fi asta?

Elvira. (Poruncitor) Afară!

Veta. Ies! Ies! (A parte) La asta să fii în slujbă! Mă duc să spun cucoanei c'a apucat-o. (Cu compătimire). Săraca. (Iese.)

Elvira. (Singură) Vai, Mihai!... Mihai, ce mi ai făcut! (Plânge.)

Matilda. (Vine speriată). Ce s'a întâmplat, dragă, vai de mine?

Elvira. (Luând batista dela ochi. Grav și dureros). Tu cunoști bărbatul! (Șterge ochii. Ridică telegrama de jos). Cetește bine.

Matilda. (Luând telegrama). Altă telegramă? (Cetește) Nu, e tot aceea. (Nedumerită).

Elvira. Cetește bine. (Vocea sufocată de plâns).

Matilda. Asta-i cea de azi dimineată?!

Elvira. Cetește, de cine și cui e adresată?

Matilda. (Cetește în gând. Face ochi mari. A parte): Aa, bărbatul cel bun și credincios. (Cătră E.) E adresată lui... Poate-că... pentru-că... pe tine nu te-ar ști...

Elvira. (Ridicând ochii). Nu vorbi. E scrisă de Băileanu și adresată lui... (Plânge.)

Matilda. (Face mină pentru sine, că a priceput; și o privește cu milă).

Elvira. (Ia batista dela ochi. Reazimă capul de canapea) Ah! Capul! (Duce mâna la cap. Mai șterge odată ochii, îi închide. Strânge din buze nervos din când în când și pieptul i-se ridică în oftări. În timpul acela monologhizează M.)

Matilda. (Cu răutate). Ce ț-i's bărbatul! Și-a trimis nevasta la noi, — vorba, să se recreeze; și el (un gest) cine știe pe unde își face ale lui.

Elvira. (Tresare.) Ah (lung)! (Duce mâna la piept. Intrerupt): Un pahar de apă... Matildo dragă!... Vai... Nu... (Mat. iese) mai poote!... (Se ridică cu greu. Cu vocea stinsă) Rușinea asta (Mai tare) Și bărbatul meu un mizerabil! (Matilda vine cu apa. Elvira bea. Pauză). Plec! (Se ridică, întărită) Plec, mă duc acasă! (Matilda nedumerită se uită la ea) Să-l prind! (Cu amărăciune) Aaa... (Se scoală și face câți-va pași. Se oprește în fața scenei, cu ochii în sus, cu batista în mână.)

Matilda. (După-ce a pus paharul pe masă n'o lasă din ochi, se aptopie de ea și începe s'o mângăie). Liniștește-te dragă... Ști una? (Elvira o privește nedumerită). Lasă cum zic eu. Să-l chemăm aici pe Mihai. Ș'apoi să mi-l săpunesc eu, cum știu... (Cu aplomb) Lasă dragă, că nici alți bărbat nu sunt mai buni...

Elvira. Și el!... Să mă înșele pe mine (Plânge, duce batista la ochi) Pe mine (Plânge) Pe mine, care l-am adorat ca pe un sfânt...

n'a suferit simțitor. Cea mai mare pierdere a Japoniei este nevenirea turiștilor. Dela vizitatorii aceștia veniți din toate părțile lumii mai cu seamă din Anglia și America, intrau în Japonia pe fie-care an zeci de milioane de franci.

Recolta în Japonia se prevede a fi extraordinar de favorabilă. Japonia are mijloace de a continua războiul doi ani de zile.

Știri mărunte la ultimele întâmplări de pe câmpul de război.

— Armata rusească se sfarmă. Divizie după divizie se vede decimată și respinsă, pe toată linia, dela Kaiceng până la Liaoyang, regimentele lui Kuropatkin se retrag, și armatele japoneze înaintează dela Sud spre Nord, dela Răsărit spre Apus. Dacă vrea Kuropatkin să se retragă cu oștile la Mukden, ar face bine să se grăbească până ce nu va fi prea târziu. Și nici Mukdenul n'o să fie multă vreme neamenințat. Japonezii stăpânesc Mandșuria sudică, sunt stăpâni pe drumul de fier și pe porturi. Planul bine studiat și bine hotărât, de care vorbea Kuroki în depeșile sale laconice, se execută, punct cu punct, c'o precizie matematică și în fața acestui plan, Kuropatkin abia poate nădăjdui să scape din încheștarea primejdioasă ce-l amenință din ce în ce.

— „Neues Wiener Journal“ se întreabă ce-o să fie, după căderea Port-Arthurului. Pace n'o să se încheie, căci prea ar cădea vază Rusiei, încheind pace după un războiu fără biruință. Apoi nici nu poate fi silită a încheia pace, de oare-ce Rușii se pot retrage cât de mult; iar Japonezii nu-i pot urmări tot atâta. Rusia poate deci să mărturisească înfrângerea și să nu se îndatorească a plăti despăgubiri. Dacă Japonezii nu vor înainta prea departe, izbânda e a lor, fie c'ar mărturisă-o Rusia sau nu. În Mandșuria Japonezii vor avea tot-d'auna superioritatea relativă. Incet-încet vor vedea și în Rusia că n'au ce le face și deci s'ar putea ajunge și la pace.

NOUTĂȚI.

ARAD, 22 August 1904.

— **Întâlnirea împăratului Austro-Ungariei cu Regele Angliei.** Împăratul Francisc Iosif a sosit Marți la orele 2.30 și a fost primit la gară de regele Angliei.

Cei doi monarhi s'au salutat în modul cel mai cordial și s'au îmbrățișat de două ori.

Împăratul și regele s'au dus apoi la hotelul Wimar, unde își are reședința regele Angliei, în

Matilda. Hei că și eu așa ziceam despre Tanase al meu (Elv. nu mai plânge. O privește de sus pe M.) Dar acum?... Să vezi cum ți-l spăl eu! (Lăudăros) Nici baia turcească!...

Elvira (Nervoasă umblă) Plec. Plec! Cât e ciasul? Cât e ciasul (Scoate din buzunar)... E timpul să-mi fac bagajul.

Matilda. (O ia de braț) Nu-ți face inimă rea, dragă! Ascultă-mă; fă cum îți zic. Ș'apoi las pe mine!

Elvira. (În vremea aceasta se plimbă nervos, își frânge mâinile). Nu pot. (Tremurând din voce): Nu pot, trebuie să plec, plec!

Matilda. (A parte): Sta! Mihai, că-mi cazî tu în mână!

Elvira. Mai în grabă aș fi crezut să se nărue ceriul pe mine decât una ca asta. (Plânge)

Matilda. (O îmbrățișează): Liniștește-te dragă fetițo! (O lasă. A parte): I-au trebuit ei poezii, amor de gazetar — fluture! Capul face, capul trage... (Cu compătimire): Sărăcuța.

Elvira. (Șterge ochii): Plec. (O ia spre ușă).

Matilda. (Își stă în cale): Dragă!

Elvira. (O dă la o parte. Energic) Plec... ori... mor! (Ese).

(Cortina).

mijlocul ovațiilor frenetice ale unei mulțimi enorme.

După-ce au schimbat vizitele obișnuite, ambii monarhi au făcut o plimbare în oraș, decorat în mod strălucit și aclamați pretutindeni de mulțime.

La prânzul dat în onoarea împăratului, suveranii au schimbat toasturi extrem de călduroase, relevând amicitia tradițională care unește pe cei doi monarhi și statele lor.

Regele Eduard a mulțumit pentru vizita ce i-se face și de care este adânc atins, ear împăratul Francisc Iosif și-a exprimat satisfacțiunea sa cu totul particulară de a putea saluta pe regele amic la Marienbad, căci i'ar fi fost imposibil de a face lunga călătorie, în acest scop, până în Anglia.

Seara orașul a fost splendid iluminat. ✓

— **Frecvența fac. de teologie din Cernăuți** a avut în anul 1903/04 cel mai mare număr de studenți dela existența ei, și anume 71. Din aceștia au fost 41 din Bucovina, 10 din Transilvania și Ungaria (8 din mitropolia de Sibiu și 2 din patriarhatul sârbesc de Carlovci), 1 din Dalmația, 5 din Bosnia și Herțegovina, 7 din România, 3 din Bulgaria și 4 din Turcia. După naționalitate au fost: 48 Români, 8 Ruteni, 8 Sârbi, 7 Bulgari. În decursul anului au avut loc 9 riguroase și 5 promovări.

— **Comună română arsă.** Comuna Câmpeni de lângă Abrud a ars aproape total. A ars, între altele, biserica rom. gr.-cat. școala rom. gr.-cat. pretura, etc. Comitele suprem a cerut telegrafic 5000 cor. ajutor dela guvern. Miseria poporului e mare. Paguba e 1,600.000 coroane. Foarte puține case au fost asigurate. ✓

— **Nou instrument muzical.** Dirigentul orchestrei regimentului român Gorj Nr. 18 a inventat un nou instrument muzical, căruia i-a dat numele „Vocal acordeon“. Acest instrument imitează perfect vocea omului și este merit a promova în școala progresul în arta muzicii și a cântării.

— **Mare incendiu în Gyöngyös.** Marți seara a izbucnit în orașul Gyöngyös (com. Heves) foc, care se estinse așa de repede, că în câte-va minute întreaga strada principală era în flăcări. Nefiind apă destulă, localizarea incendiului a fost imposibilă. Pe la orele 9 seara a început un orcan vehement, care a răspândit focul în tot orașul. Au venit pompierii din satele învecinate, dar toate fântânile secaseră și au trebuit să aducă apă din Szamos-Eyerk cu trenuri separate. La mezul nopții erau deja 300 case în flăcări. A ars și biserica franciscană. Mulți oameni au suferit arsuri grave. Până la 5 ore dimineața arseseră 500 case. Trei mii oameni au rămas pe drumuri. Așa Mercuri seara a fost localizat focul. Au ars, afară de 500 case, cantități enorme de fân și chiar și bani și obiecte de aur și de argint.

— **Pictarea Catedralei din Sibiu.** Cetim în „Tel. rom.“: În ședința plenară de Marți Consistoriul archidecesan a concredut dlui Victor Smigelschi pictarea catedralei din Sibiu.

— **Linia ferată Siberiană.** Din punctul de vedere al sfârșitului războiului din Extremul-Orient, marea linie ferată rusă siberiană joacă un rol foarte important. Din această cauză Rușii își dau și trebuie să-și dea silințele să o mențină intactă, să o întărească și să o apere din toate puterile. Importanța acestei căi reiese dintr'un interesant raport al ministrului drumurilor de fier prințul Chilkov. După acest raport, începând de la 2 Februarie a. c. pe linia ferată întregă s'au putut transporta 10 trenuri pline de militari.

La 14 Februarie, în ziua primei mobilizări în districtul siberian, se aflau pe drum 46 trupe. După planul militar se hotărâse transportul cu zece trenuri, dintre cari două pentru călători, iar celelalte pentru trupe, mărfuri etc. Dela 16 Februarie a început transportul trupelor de rezervă pentru întregire și afară de aceasta s'au dislocat trupele destinate pentru paza liniei în același timp a trebuit să se transporte în grabă din Rusia europeană 200 locomotive și peste 2000 de vagoane pentru sporirea trenurilor dincolo de Baical. S'a mai expedit apoi continuu material pentru linia încunjurătoare a Baicalului. În sfârșit trenul a trebuit să transporte cantități enorme de alimente și provizii pentru locuitorii din numeroasele sate de-alungul liniei ferate.

În urma altor multe măsuri luate, s'a ajuns ca la începutul verii să poată străbate linia 22 de trenuri.

Se crede că linia de ocolire a Baicalului va fi dată circulației la 15 Septembrie. Cu toată întârzierea ce s'a făcut în această privință, se poate zice că linia transiberiană e în toată starea bună pentru transportul trupelor pe teatrul de război și transportarea răniților, cari de altminterlea pot fi aduși și pe fluviile din Siberia și Mandșuria.

— **Săpături archeologice.** Pe malul stâng al Prutului, la 15 km. spre apus de Cernăuți, e Șipenițul, căminul familiei Costin. Proprietarul de astăzi, barona Pulheria Vasileco și barona Mustăț, amândouă din familia Costin, sunt foarte cu grijă pentru păstrarea acestei străvechi locuinți boeresti, una din cele mai vechi din familiile nobile ale Bucovinei. D. cavaler Emanuel de Costin a făcut săpături, cari au dat la iveală rămășițe însemnate preistorice, cari s'au trimis muzeului din Viena: numeroase vase de lut din epoca pietrei în forme felurite, parte zugrăvite, parte fără podoabe, vase duble de lut, idoli, chipuri de animale, cremene în formă de cuțite, urme înalte până la un metru, coarne de zimbri petrificate, coarne de cerb și de căprioară, numeroase hîrburî, toate s'au trimis în lăzi bine împachetate la muzeul din Cernăuți și la cel din Viena. În epoca pietrei (în perioada palafitelor) a fost o stațiune destul de întinsă spre apus de Șipeniț. D. Costin va urma înainte cu despropărire.

— **Prima soție a lui Crispi.** Din Roma se anunță, că Rozalia Montmasson, prima soție a fostului ministru italian Crispi se află pe patul de moarte. Numele acestei matrone stă în mare onoare la poporul italian, fiind că și dînsa a luat parte de a dreapta soțului ei în toate luptele din Sicilia, fiind și ea printre cei 1000 ai lui Garibaldi. Ea a fost singura femeie în Italia care a posedat *Medaglia dei Mille* (medalia celor o mie). Amazona de odinioară însă în timpul din urmă a trăit între împrejurări foarte critice, așa că guvernul cu considerare la meritele ei a împărțit-o de un mic ajutor de stat, să nu fie silită să trăiască în miserie.

— **Schönerer și împăratul.** Știm, că deputatul pangerman în Reichsrat, Schönerer a fost amenințat orașul Eger din Bohemia, că dacă monarhul va cerceta și acest oraș, atunci el va renunța la cetățenia de onoare, ce i-a conferit senatul orășenesc de aci. Maiestatea Sa ce e drept n'a venit la Eger, dar a mers o deputație a orașului la Karlsbad pentru a prezenta suveranului omagiile sale de supunere. Asta însă a fost destul gravamen, ca Schönerer să-și îplinească promisiunea sa și încă telegrafic, comunicând primarului orașului Eger, că nu se mai poate considera cetățean de onoare al acestui oraș. Nespun de mare blamă asupra orașului Eger, nu-i glumă!

— **Asasinul lui Plehve.** Din Paris se comunică următoarele: „Le Journal“ publică pe baza informațiilor primite din Petersburg, că judele investigator a reușit să stabilească identitatea persoanei asasinului, care ar fi odrasla unei familii nobile ruse. Numele său însă este ținut încă în secret. Pretinsul său complice, Sikorsky neagă mereu toate acuzele, ce i-se aduc.

— **Foc mare în Budapesta.** Foc mare a fost în fabrica de tutun din Ferenczváros, în care flăcările au nimicit tutun în valoare de un milion. Focul numai cu ostăneală mare a putut fi stins.

Bibliografii.

Liturgia sfântului Ioan Gură-de-aur, pusă pe note muzicale, după melodiile celor opt-glasuri bisericești și armonizată, pentru corurile de 4 voci bărbătești, de *Iuliu Birou*, învățător și cantor primar, și dirigentul corului Reuniunii de cântări „Armonia“ din Tievantul-Mare, (p. u. Ká-kova). *Opul I.* Editura autorului. — Toate drepturile rezervate. *Prețul 5 coroane*, plus 30 filleri pentru porto.

Se află de vânzare la autor și la Librăria *Petru Simtion* în *Arad*.

Stabiliment de Hydrotherapie.

„Wällischhof.“

Stațiune de tren și poștă Brunn — Maria — Euzersdorf, 30 min. departe de Viena. 236

Aranglamente modern

(pe lângă hydrotherapie completă, băi electrice, de aer de soare, massage, electri-sare, gimnastică svedă etc).

Prețuri moderate

Cu prospecte și informațiuni mai detaliate stă la dispoziție direcțiunea și medicul stabilimentului: *Dr. Marius Sturza*.

Un candidat de avocat se caută cu praxă completă pe 1 Octombrie anul curent. Doritorii să se adreseze la *Dr. Gavril Suci* avocat în *Hațeg* comunicându-i și condițiunile? 403

INSERTIUNI și RECLAME.

Biroul de credit reforme și de încasare Seidl és Matiegka

Temesvár-Józsefváros, Küttl-téd 3 szám. da informațiuni și deslușiri confidentiale atât în afaceri deosebite cât și despre lucruri grivate de pretutindeni în țeară și străinătate, în modul cel mai conștiincios și discret.

Primește 319

contra honorar moderat afaceri de încasare dela comercianți și industriași, încassarea pretensiunilor dubioase pe cale pacinică ori procesuală, mai departe

mijlocește

afaceri de împrumut și financiare, achitări de datorii, precum și vinderea și cumpărarea de bunuri și realități.

Escompturi de cambii. Losuri în rate.

Am onoare a aduce la binevoitoarea cunoștință a p. t. publicului din *Arad* și jur, că am deschis în

Arad, strada Batthány Nr. 38.

o prăvălie pentru pictatul de firme și pentru vopsit.

Primește pentru prețurile cele mai moderate pictarea de firme, adrese, de embleme pe sticlă, lemn, tînchea, pânză etc. dela cea mai simplă până la cea mai artistică, precum și vopsiri de *biserict* etc.

Inscripții pe steaguri, monograme, embleme familiare pregătesc prompt și pentru prețuri senzațional de echitabile.

Primește mai departe vopsirea mai simplă, și mai artistică pentru prețuri solide.

Pentru lucru de vopsire pe seama domnilor arhitecți prețuri separate avantajoase.

Când rog spriginul și încrederea p. t. public, totodată promit că pentru lucrul pregătit la mine cu conștiinciositate și punctualitate primește toată garanța.

Rămân cu deosebită stimă:

Kondorossy Imre,
pictor de firme și vopsitor.

297

TIPOGRAFIA

„TRIBUNA“

ARAD, Strada Deák Ferencz Nr. 20.

Fîind arangiată din nou, bogat, cu literele cele mai moderne și cu rotațiune modernă, primește spre executare ori-ce lucrare ce se ține de arta tipografică.

Broșuri, opuri, manuale, tabelării în ori-ce mărime, registre pentru bănci, invitații la petreceri și cununii, plicuri, cap de scrisori, anunțuri funebre, cărți de vizită, etc. etc.

⊙ ⊙ Executat cu gust fin, la timp și punctual, după sistemul cel mai nou. ⊙ ⊙

Cerem și pe această cale binevoitorul sprigin al publicului românesc întru cât ar avea vr'o lucrare din cele mai sus înșirate a trimite spre executare și a ne recomanda în cerc cât mai larg tipografia noastră.

Avînd în vedere și sacrificiile mari ce le pretinde ziarul nostru național, credem că va afla mai iute răsunset acest anunț al nostru.

Telefon Nr. 502.

PUMPE DE VIN

reg. ung. priv. și țevi de gumi calitatea cea mai bună.

Din ciindrul pompei se scurge vinul până la cel din urmă strop, ear sâmburul de struguri, coaja și alte părți necurate se îndepărtează numai de cât, prin asta pompa nu se strică și nici vinul nu se poate strica. Pentru funcționarea pompei se dă o garanță pe 3 ani (reparație gratisă).

PUMPE DE FOC

cu ventiluri rotunde. Pentru comane foarte potrivite, de oare ce la întrebuințarea de apă nesiposă ori murdă nu abzie sevicul. Pentru funcționarea regulată a mașinei se primește garanție pe 3 ani (reparare gratuită). Șurube potrivite unitare și țevi de cânepă din lăuntru căptușite cu gumi cu prețurile cele mai ieftine

Fântâni cu țevile trebuincioase în preț de fabrică.

HÖNIG OTTO

fabricator de pompe reg. ung. priv.

Arad, Itákóczy-utca 27. sz.

Stropitori de vie se primesc spre reparare.

Nouă ferărie în Arad.

Am onoare a aduce la cunoștința On. Public, că am deschis în

ARAD, piața Boros Béni Nr. 6

o nouă ferărie

cu articoli fabricație proprie, și parte comandați din locuri de primul rang.

Primește comande de turnătorie și obiecte de arangamente pentru mori, anume ventiluri de moară și petri de moară.

Fer bătrân și metale se cumpără în ori-ce cantitate.

Cărbuni de fag se pot căpăta pentru prețuri estine.

Rugând prețiosul sprijin rămân cu stimă:

Szántó Izidor

fabricant de fer și oțel în Ujdézna.

MÁRTONYI VICTOR

tinichier de zidiri și arte, instalator de apaducte.

Se recomandă mult onoratuului public pentru pregătirea de ori-ce lucrare de tinichier.

— Prețuri solide. — — Esecutare promptă. —

Distins cu premiu la expoziția milenară.

Stipendiu de Paris.

Cu stimă:

MARTONYI VICTOR

ARAD. Local: Piața Boros-Béni Nr. 2.

Locuința: Strada Sárosy Nr. 2.

(Casa d-lui Purcariu).

4%

BANI!

4½%

pe realități și bunuri cu 4—4½% amortizațiune la locul I. și II. fără spese anticipative, precum și credit personal exoperează grabnic, culant și sigur

PHILIPP GRÜNWARD,

Agentură de bancă, Incasso,

Biuro de informațiuni

TEMESVÁR, Józsefváros, Küttl-tér Nr 5.

Maî departe mijlocesc vinderea și cumpărarea de case, bunuri, cafecele, hoteluri, restaurante, prăvălii de tot felul; am prenotate case pentru vânzare dela 2000—140.000 coroane depuneri favorabile de capitaluri cu 7½—8% venit curat, vindere de pământ etc., arende de pământ dela 100 jugăre în sus.

4½%

4%

BRAUN GUSTÁV

măsar.

Arad, Petőfi-utca 11 sz.

Primește tot felul de lucru aparținător branșei sale, executat în modul cel mai constiențios și cinstit.

Rog spriginul prețios al p. on. public, rămân

Cu stimă:

BRAUN GUSTÁV

331

măstru măsar.

Am onoare a aduce la binevoitoarea cunoștință a m. on. public, că pe **Strada Weitzer János Nr. 19,** casa Doamnei ved. Dr. Petkó, am deschis un

atelier de tapiserie și infrumșetare

corespunzător intru toate recerințelor de azi.

După o experiență de mai mulți ani câștigată prin prăvăliile de acest fel în Arad, precum și în urma legăturilor mele cu cele dintăiu fabricice, am ajuns în poziția plăcută, să satisfac pretensiunilor celor mai înalte ale on. public în această privință.

Primește arangierea completă de hoteluri, restaurante, după moda cea mai nouă, prompt și pentru prețuri culante; primește renovări, reparațiuni și obducerea de biliarde etc.

Rugând sprijinul binevoitor al on. public, rămân

Cu deosebit respect:

SZILVÁSY ISTVÁN, tapotier

330

LENGYEL GYULA

lăcătar de zidiri.

Arad, Strada Vörösmarty Nr. 3.

Pregătește accesorii de fer pentru zidiri, grilaje pentru cimitire, mașine de fert în formă de masă și ori-ce fel de lucrare de lăcătar.

332

Cu stimă:

Lengyel Gyula.